

Ἅγιος Γελάσιος (6 Μαΐου)

[Μορφές](#)

Ο Ὅσιος Ἰλαρίων καταγόταν από την

Καππαδοκία και ἐζήσε τον 9ον μ.Χ. αι. Οι γονεῖς του, Πέτρος και Θεοδοσία, ἦταν εусεβεῖς και ἐνάρετοι ἄνθρωποι και γαλούχησαν τον μικρό γιο τους με τα νόματα της ορθόδοξης πίστεως. Ὄταν ἐνηλικιώθηκε, ποθώντας το δρόμο της ἀρετῆς και της ἀσκήσης πήγε στο μοναστήρι της Ξηρονησίας, στην Κωνσταντινούπολη, όπου ἀφοσιώθηκε ψυχὴ τε και σῶματι στην ἀσκήση, την ἀσστηρὴ νηστεία, τη σιωπὴ και την μελέτη των Θεῶν Γραφῶν. Ἀργότερα πήγε στη Μονὴ Δαλμάτων, όπου και ἐγίνε μεγαλόσχημος. Εκεί παρέμεινε μία δεκαετία και γρήγορα ἐγίνε παράδειγμα ἀσκήσης, ταπεινοφροσύνης και μεγαθυμίας για ὅλους τούς ἀδελφούς, οι οποίοι παμψηφεί τον ἀνέδειξαν ηγούμενο της Μονῆς. Ὄταν ξέσπασε ἡ θύελλα της Εἰκονομαχίας ο αυτοκράτορας Λέων ο Ἀρμένιος, με τον ἀσεβὴ πατριάρχη Θεόδοτο το Μελισσηνό, προσπάθησαν, ἀνεπιτυχώς, να κάμψουν το ἀγέρωχο φρόνημα του Οσίου. Εκείνος ὀρθωσε το πνευματικό του ἀνάστημα και στάθηκε στο ὕψος των περιστάσεων. Τότε ἀρχισε ο ἀπηνῆς διωγμός του. Ἐπὶ οκτῶ ολόκληρα χρόνια, υπέστη ἀγόγγυστα και με θαυμαστὴ καρτερία περιορισμούς σε ἀπομακρυσμένες Μονές, φυλακίσεις, ξυλοδαρμούς και ἐξορίες. Ἄντεξε ὅμως, ὅλες τις ταλαιπωρίες «ως καλός στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ», ευχαριστώντας και δοξάζοντας τον δωρεοδότη Κύριο, πού τον ἀξίωσε να μείνει ἀλύγιστος στις ἐπάλξεις του ἀγῶνα.

Μετά το θρίαμβο της Ορθοδοξίας, επέστρεψε στη Μονή του, έζησε τρία ακόμη χρόνια και κοιμήθη ειρηνικά σε ηλικία 70 ετών. [\(περισσότερα...\)](#)